

PERSKAITYK TEKSTĄ

Petriukas, neturtingos skalbėjos sūnus, iš prigimties kuprotas ir pagal amžių per mažas, Vasario šešioliktosios išvakarėse vienas įkopė į aukštą pilies prie Nemuno bokštą ir iškėlė tautinę trispalvę, nors tuo metu tai buvo draudžiama ir labai pavojinga.

Vytautas Tamulaitis

Petriuko vėliava

Dabar reikėjo kuo greičiausiai leistis žemyn. Juk galėjo kas nors pamatyti. Griebė virvės galą ir pervėrė per aukštinio virbalo ausį. Surišo abu galus ir, nusitvėręs mazgą, pradėjo leistis žemyn. Taip, kaip stogdengys nuo bažnyčios bokšto, susirietęs, kojomis atsispirdamas į sieną.

Jam atrodė, kad viskas eina taip lengvai ir greitai, kad nėra ko nė galvoti. Jis tik galvojo, kaip lengva dabar leistis žemyn. Tai ne kopimas į viršų. Lengvai atrišo virvės mazgą, vieną jos galą pritvirtino, o kitą ištraukė iš bokšto viršaus. Vėl užrišo kilpą, kaip bokšto viršūnėje, ir vėl leidosi žemyn į vis tamsėjantį bokšto dugną. Jis galvojo, kad jau netoli turi būti žemė. Įsmeigė akis žemyn. Bet dar negalėjo matyti. Ir dabar staiga aiškiai išgirdo balsą. Ten, prie įėjimo į bokštą, rodos, kažkas sušneko. Prisiplojo prie sienos ir klausėsi. Buvo tylu, visiškai tylu. Tik gerai girdėjo smarkiai plakančią širdį – nieko daugiau. Jis vėl ėmė leistis žemyn, jau daug atsargiau, vis sustodamas ir pasiklausydamas. Pagaliau pasiekė senuosius virbus, kuriais ir vasarą buvo laipiojęs. Tai reiškė greitą kelionės pabaigą. Jis lengvai atsiduso ir numetė virvę. Likutis kelio turėjo būti paprastas ir lengvas...

Petriukas vėl išgirdo balsą. Ar jam tik pasirodė, ar iš tikrųjų taip buvo? Balsas pasigirdo daug arčiau, staiga nustiro jam kojos ir ėmė drebėti rankos. Kažkas tikrai šnabždėjosi ten, prie įėjimo į bokštą. Aiškiai išskyrė net du vyriškus balsus.

Petriukas išsigando. Baimė apėmė jį visą. Pirmiausia norėjo šokti atgal į viršūnę, bet atsiminė numetęs virvę. Ne, tuoj nusileis ir pasislėps apačioje tarp akmenų. Pakibdamas ant rankų, dabar kojomis ieškojo atramos. Bet jos nerado. Tikrai ten turėjo būti geležinis virbas. Rodos, jau pajuto jį bato galu. Jis atleido vieną ranką ir pakibo tik ant vienos, tikėdamas pasiekti atramą. Rankos pirštai, sugrubę^ž nuo šalčio, neišlaikė. Petriukas pasviro ir krito žemyn į juodą tamsą...

Keista, nematyta šviesa apakino akis ir degantis skausmas užliejo visą kūną.

<...>

Kai Petriukas pagaliau pramerkė akis, bailiai apsidairė aplinkui. Jis buvo savo lovoje. Motina ir senasis mokytojas susirūpinę žiūrėjo į jį. Petriukas nedrąsiai nusišypsojo.

Motina pasilenkė ir švelniai perbraukė ranka per plaukus. Paskui tarė:

- Tai didelė laimė, kad mokytojas tave rado vakar naktį.

Petriukas lengvai atsisėdo lovoje. Mokytojo veidas nušvito. Jis pasilenkė, uždėjo ranką ant peties ir ištare:

- Tu padarei tai, apie ką taip ilgai visi svajojom. Aš didžiuojusi tavimi. Vakara ir aš su savo draugu norėjau iškelti prie pilies vėliavą šiai Vasari šešioliktajai, bet nė nepagalvojau apie bokšto viršūnę. Tu pralenkei toli savo mokytoją. Sveikinu!

ž *aukštinis – viršutinis*
sugrubti – pasidaryti sustingusiam

ATSAKYK Į KLAUSIMUS IR ATLIK UŽDUOTIS (remkis tekstu)

1. Kokios šventės proga Petriukas iškėlė vėliavą?

- A. Sausio 13-osios, Laisvės gynėjų dienos proga.
- B. Vasario 16-osios, Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga.
- C. Kovo 11-osios, Lietuvos nepriklausomybės dienos proga.

2. Kuo naudojosi Petriukas leisdamasis bokštu žemyn?
Pažymėk

virve

kopėčiomis

laiptais

3. Kaip jautėsi berniukas pradėjęs leisti bokštu žemyn?
Kokios mintys sukosi jo galvoje?

4. Kodėl berniuko savijauta leidžiantis vis žemyn
pasikeitė?

- A. Niekaip negalėjo pasiekti žemės.
- B. Negalėjo nieko įžiūrėti.
- C. Išgirdo savo širdies plakimą.
- D. Išgirdo vyrišką balsą.

5. Kaip pasijuto berniukas darkart išgirdęs vyrų balsus bokšto apačioje?

drąsiai

išsigando

ramiai

nustebo

Kurie sakiniai tai rodo? Pažymėk ✓.

Kažkas sušneko, jis prisiplojo prie sienos ir klausėsi.	
Jam atrodė, kad viskas eina taip lengvai ir greitai, kad nėra ko nė galvoti.	
Pradėjo leistis žemyn susirietęs, kojomis atsispirdamas į sieną.	
Gera girdėjo smarkiai plakančią širdį.	
Staiga nustiro jam kojos ir ėmė drebėti rankos.	

6. Ką berniukas nusprendė daryti išgirdęs balsus?

- A. Kopti atgal į viršūnę.
- B. Prisiploti prie sienos ir laukti.
- C. Nusileisti ir pasislėpti apačioje tarp akmenų.
- D. Parbėgti namo pas mamą.

7. Ar pavyko Petriukui saugiai nusileisti nuo bokšto?
Pažymėk.

☐

Taip

☐

Ne

Paaškind, kodėl taip manai?

8. Kas rado Petriuką bokšto apačioje??

- A. Mama.
- B. Draugas.
- C. Vyras.
- D. Mokytojas.

9. Kodėl mokytojas su draugu buvo prie bokšto?

10. Kodėl mokytojas su draugu išreiškė pasididžiavimą Petriuku?

- A. Nes Petriukas sėkmingai pakilo į bokšto viršūnę.
- B. Nes Petriukas sėkmingai nusileido nuo bokšto.
- C. Nes Petriukas iškėlė vėliavą bokšto viršūnėje.

11. Kaip vertini Petriuko poelgį? Paaiškink, kodėl taip manai.
